

خبر

دژپسند: عذرخواهی نکردام

● وزیر امور اقتصادی و دارایی در واکنش به خبری مبنی بر عذرخواهی او از نماینده سروان، گفت: من عذرخواهی نکردام و فقط گفتم که این موضوع بررسی می‌شود. فرهاد دژپسند، وزیر امور اقتصادی و دارایی در حاشیه جلسه هیئت‌دولت و در جمع خبرنگاران درباره خبر اعلام‌شده مبنی بر عذرخواهی او از محمدباسط درازهی، نماینده سروان، اظهار کرد: من عذرخواهی نکردام و فقط گفتم که این موضوع بررسی می‌شود.

ادامه از صفحه ۴

شهر خلاق، اقتصاد خلاق

این منطق تراکم و انباشتگی پس از آن سبب رقابتی سخت میان حوزه‌ها شد تا «پارک‌های خلاقانه فرهنگی» در بخش‌هایی مانند طراحی، انیمیشن، محتوای دیجیتالی، هنرهای نمایشی و تجسمی و مد ساخته شوند. در نواحی غربی و شمال‌غربی پکن، ما خوشه‌های محتوای دیجیتال را می‌بینیم که به‌خوبی گسترش یافته‌اند، همچنین شاهد پروژه‌های معماری شکفت‌انگیز مرتبط با المپیک پکن هستیم. مرکز پکن منتفع از توریسم فرهنگی و هنرهای نمایشی، فرهنگ سنتی و نمایشگاهی است؛ درحالی‌که شرق آن با هنرهای دستی و تجسمی‌ای شکل یافته است. و اما شهر شانگهای در چین، جایی است که در آن صنعت خلاق سریع‌ترین رشد و بیشترین پتانسیل را دارد. شانگهای محیطی هادی برای توسعه صنعت خلاق به علت تعدادی عوامل نظیر: زیرساخت فوق‌العاده توسعه، مهد صنعت مدرن چینی، ترکیب فرهنگ‌های غربی و شرقی و جذب تمامی استعدادها به‌واسطه سیاست درهای باز چینی است. به‌علاوه صنعت بازی‌های کامپیوتری چین و صنعت انیمیشن فیلیپین علاوه بر کشورهای ژاپن، کره و سنگاپور به‌شدت رو به گسترش است. در صنعت انیمیشن (فیلیپین، هند، سنگاپور و قسمتی از ژاپن کره و چین) بر صادرات تاکید دارند. در سرتاسر اروپا هم خلاقیت و ابتکار در استفاده از فضاهای متروکه و پلااستفاده شهری و طراحی فضاهای خلاق برای بهره‌مندی حداکثری از حوزه شهرسازی و معماری شهری را سیاست راهبردی خود قرار دادند. به‌عنوان نمونه مناطقی بندری، نواحی صنعتی و کارخانه‌های متروکه مغانی برای پرورش فرهنگی و اقتصادی خلاق شدند. شهر Hafen در هامبورگ و اسکله‌ای رودخانه‌ای در برلین، یک چهارم شمالی منچستر Andrijsala در Riga کارخانه Luma در استکهلم، کارخانه کابل‌سازی در هلسینکی، بندرگاه تفریحی Westergasfabriek در آمستردام، تنها بعضی از مثال‌های چشم‌انداز اروپایی از سیاست فراصنعتی تولیدات فرهنگی است. فضای خاص و وضعیت جوی این مکان‌ها نقش مهمی را در توسعه و پیشرفت آنها بازی می‌کنند و همچنین تا اندازه‌ای مشخص می‌کنند که کدام هنرمندان بیشتر علاقه‌مند بوده‌اند و کدام نوع از خلاقیت را کسب کرده‌اند. حال شهر تهران با وجود استعدادهای خلاق و دردسترس‌بودن فضاوری و محیط‌های پذیرش تنوع فرهنگی می‌تواند با ایجاد خوشه‌های خلاق فرهنگی این ظرفیت‌ها را به ارزش اقتصادی تبدیل کند. همچنین تهران از فضاهای تاریخی و فرهنگی که بلااستفاده هستند، بهره‌مند است که اگر در اختیار هنرمندان و طبقه خلاق شهر قرار گیرند، قطعاً با رونق اقتصادی مواجه خواهند شد. از طرفی همان‌طور که ذکر شد، بخش زیادی از طبقه خلاق کشور به دلایلی در تهران سکنی دارند و همچنین شهر تهران به واسطه پایتخت‌بودن مینیاتور فرهنگی کشور است. به عبارتی همه اقوام و فرهنگ‌های داخل کشور را در خود جای داده است که خود این ظرفیت بسیار بی‌نظیری است تا شهر تهران به پایتخت خلاق کشور تبدیل شود. شهرداری تهران نیز به‌عنوان هسته اجرایی مدیریت شهری می‌تواند با ایجاد شهرک‌های خلاقانه در همه زمینه‌های فرهنگی و هنری به معنای وسیع آن همه این استعدادها و ظرفیت‌ها را در شهر جذب کند. نکته‌ای که باید به آن توجه کرد، این است که کشورهای در شرق آسیا با تغییر نگاه، تولید و ابداع‌محوری در سازمان‌های صنعتی خود و سوق‌دادن آن به سمت فرهنگ تنها از بازی‌های کامپیوتری و فروش انیمیشن درآمدی به اندازه فروش نفت ما کسب می‌کنند و این ظرفیت قطعاً در حوزه دانشگاه و نخبگان کامپیوتر و هنرمندان ما وجود دارد. تنها باید با نهادسازی صحیح به نحو مطلوبی از این فرصت استفاده کرد و شهرداری تهران به‌عنوان نهادی عمومی (مردمی- حاکمیتی) در یک‌پارچه‌سازی این ظرفیت‌ها می‌تواند نقش بی‌بدیلی ایفا کند. در آخر باید این نکته را مدنظر داشت که شهر تهران در سه متغیر عمده شهر خلاق که به وسیله فلوریدا تعریف می‌شود: «استعداد، تکنولوژی و تحمل (بردباری)» دو متغیر اول را دارد؛ اما تحمل (بردباری) به نظر می‌رسد کمتر در تهران واضح باشد که البته شهر پکن نیز از این قاعده مستثنا نبود؛ ولی به‌هرروی تمام نخبگان فرهنگی، سیاسی و اقتصادی باید به این اجماع برسند که توسعه‌ای که از ناحیه خلاقیت و مشارکت طبقه خلاق به طور خاص در حوزه فرهنگ باشد، توسعه‌ای است که اشتغال و ایجاد ثروت را به همراه خواهد داشت و پایدار و ماندگار خواهد بود و اهداف شوم و نقشه‌های پلید دشمن را نیز در عرصه فرهنگی- اقتصادی خنثی خواهد کرد.

اقتصاد

«شرق» پرونده یکی از بزرگ‌ترین خصوصی‌سازی‌های تاریخ معاصر را بررسی می‌کند

جنجال مذاکرات محرمانه المهدی

محمد مساعد: ۱۴۵هزار میلیارد تومان از اموال و دارایی‌های دولتی در ۱۶سال گذشته خصوصی‌سازی شده است. اموالی که ارزش دلاری آنها به ۸۸ میلیارد دلار می‌رسد و البته سرنوشت بسیاری از آنان فقط به فاصله چند سال پس از خصوصی‌سازی، تعطیلی و از بین رفتن نام و نشانشان بوده است. دراین‌بین سازمان خصوصی‌سازی تاکنون و در این ۱۶سال حاضر به انتشار متن قراردادهای خصوصی‌سازی نشده و هیچ‌کس به‌جز این سازمان و خریداران از جزئیات قراردادهای واگذاری اموال و دارایی‌های مردم ایران به خریداران خصوصی و خصولتی‌اش آگاه نیست. سازمان خصوصی‌سازی دلایل امتناعش از انتشار متن قراردادهای را عدم التزام قانونی به این کار اعلام و تاکید می‌کند فقط اعلام نام خریدار، مبلغ و حجم معاملات برای اطلاع مردم کافی است و انتشار متن قرارداد چیز تازه‌ای به اطلاعات جامعه‌اش اضافه نخواهد کرد. در مقابل

بخشی از جامعه که خواستار انتشار این قراردادهاست، معتقد است این اموال و دارایی‌ها متعلق به همه مردم ایران است و دولت به عنوان امانتدار این اموال باید مردم را در جریان جزئیات کامل این خصوصی‌سازی‌ها قرار دهد و اگر فقط نام و مبلغ و مورد معامله برای اطلاع از چندوچون واگذاری‌ها کافی است، چرا حجم قراردادهای گاهی بیش از ۳۰ برگ است و جزئیات بسیار زیادی را پوشش می‌دهد؟ عدم انتشار متن قراردادها اما تنها بخش‌های بزرگ خصوصی‌سازی‌های ۱۶ سال گذشته نیست. به‌جز حضور پررنگ بخش خصولتی در خریداری شرکت‌های دولتی و فارغ از انتقاداتی که به فلسفه و کلیت امر خصوصی‌سازی وارد می‌شود، بعضی از قراردادهای واگذاری اموال دولتی در این سال‌ها بسیار جنجالی بوده و سال‌ها به درازا کشیده است. پرونده واگذاری شرکت آلومینیوم المهدی، یکی از این قراردادهای جنجالی است که در چند روز اخیر برگه‌های تازه‌ای به آن اضافه شده است.

لقمهای که بزرگ بود

شرکت آلومینیوم المهدی چند ماه پس از پایان جنگ در فروردین سال ۱۳۶۹ با برآورد اولیه هزینه سرمایه ۱.۵میلیارددلاری و با هدف تولید ۱۱۰هزار تن آلومینیوم تأسیس شد. شرکتی بزرگ که دفتر مرکزی آن در تهران و کارخانه‌اش در بندرعباس بنا شده بود و تا سال ۱۳۹۱ نیز نظر سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران فعالیت می‌کرد. شرکتی که اگرچه به دلیل تأمین‌نشدن برق موردنیازش، نتوانست به ظرفیت ۳۳۰ هزار تنی برسد اما با تولید بیش از ۲۵۰ هزار تن آلومینیوم در سال، به بزرگ‌ترین تولیدکننده شمش خالص آلومینیوم در کشور تبدیل شد. در سال ۱۳۹۱ مالکیت سهام متعلق به سازمان توسعه و نوسازی برای جریان بخشی از بدهی‌های دولت به سازمان تأمین اجتماعی به این صندوق واگذار شد اما کمتر از هفت ماه بعد با مصوبه هیئت وزیران مجدداً اداره شرکت به سازمان امپیدرو منتقل شد. یک سال بعد از پس‌گرفتن آلومینیوم المهدی از تأمین اجتماعی، این شرکت در مزایده‌ای به شرکت فروآلباز گنو فروخته شد تا در نهایت پس از سه سال کنش وقوقس، در نهایت آلومینیوم المهدی خصوصی شود. قراردادی که از همان ابتدا موافقان و مخالفان بسیار زیادی داشت و منجر به شکایت برخی از نمایندگان از سازمان خصوصی‌سازی شد. شکایتهایی که در نهایت با حکم تیره سازمان خصوصی‌سازی همراه بود اما آن‌طور که رئیس سازمان خصوصی‌سازی گفته است با ۱۳ماه بازجویی برخی افراد درگیر در این قرارداد همراه شده بود. مخالفان این قرارداد اما هرگز حاضر نشدند از اعتراض خود به واگذاری این شرکت به شرکت فروآلباز و مالک آن محمد علیمحمدی یا پس‌کشند و همچنان ادعا می‌کردند شرکت آلومینیوم المهدی با قیمتی پایین‌تر از ارزش خود به علیمحمدی، واگذار شده و مالک جدید شرکت حتی امانات و پولی که در حساب امپیدرو بوده را نیز استفاده کرده است. در مقابل علیمحمدی و سازمان خصوصی‌سازی به تیره خود در دادگاه رسیدگی به این پرونده استناد می‌کردند و

مرکز آمار ایران خبر داد

گرانی ۷۳/۳ درصدی کالاهای وارداتی

در تابستان ۹۷

بر میزان مبادلات خارجی کشورها و نیز یکی از عوامل تعیین‌کننده رابطه مبادله است، تغییرات آنها از اهمیت بالایی برخوردار است. در طرح شاخص قیمت کالاهای وارداتی از همه کدهای تعرفه وارداتی کشور در سال ۱۳۹۰ (سال پایه) استفاده می‌شود. روش جمع‌آوری اطلاعات با استفاده از آمارهای ثبتی گمرک جمهوری اسلامی ایران (ارزش به صورت ریالی و دلاری، کشور مبدا و مقصد، نحوه حمل‌ونقل و نرخ ارز) صورت گرفته است. طبقه‌بندی مورداستفاده سیستم طبقه‌بندی نظام هماهنگ‌شده توصیف و کدگذاری (HS) است. نتایج حاصل از این طرح در سطح کل کشور و برای تمامی ۲۰ گروه اصلی طبقه‌بندی HS قابل انتشار است. برای محاسبه شاخص فصل تابستان سال ۱۳۹۷ از داده‌های مقدماتی (غیرقابل استناد) گمرک جمهوری اسلامی استفاده شده است و بنابراین نتایج اعلام‌شده به‌صورت مقدماتی است و استفاده از آنها باید با ملاحظه انجام شود.

از غیرشفاف‌ترین روش‌های فروش اموال دولتی در کشور است. فارغ از آنکه سازمان خصوصی‌سازی هرگز متن قراردادهای خصوصی‌سازی شرکت‌ها را منتشر نمی‌کند، طبق آیین‌نامه واگذاری از طریق مذاکره نه تنها همه اعضای گروه مذاکره‌کننده باید که منجر به ایجاد حاشیه‌ای جدید برای سازمان خصوصی‌سازی شد؛ زیرا این سازمان تصمیم گرفت فقط در یک هفته این شرکت بزرگ را بدون انجام مزایده و از طریق مذاکره واگذار کند. **مذاکرات محرمانه**

روش واگذاری از طریق مذاکره یکی از روش‌های عجیب واگذاری اموال دولتی است که به سازمان خصوصی‌سازی اجازه می‌دهد در موارد خاصی به جای برگزاری مزایده اقدام به انتشار آگهی مذاکره کند و از عموم بخواهد در صورت علاقه‌مندی به تصاحب دارایی به فروش گذاشته شده، برای مذاکره به این سازمان مراجعه کنند. طبق «دستورالعمل واگذاری سهام یا بنگاه‌های قابل واگذاری از طریق مذاکره» مصوب ۲۹ دی ماه ۱۳۹۵ هیئت واگذاری که به استناد مصوبه ۱۵ تیرماه ۱۳۹۵ هیئت وزیران توسط علی طیب‌نیا، وزیر وقت امور اقتصادی و دارایی ابلاغ شده، سازمان خصوصی‌سازی با تصویب هیئت واگذاری این اختیار را دارد در مواردی که برای بنگاه یا سهام بنگاه‌های قابل واگذاری پس از عرضه عمومی در بورس‌های داخلی یا خارجی با جهت برگزاری دو نوبت مزایده خریداری وجود نداشته باشد واگذاری از طریق مذاکره به پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی و تصویب هیئت واگذاری انجام شود. طبق این مصوبه استفاده از روش مذاکره جهت واگذاری بنگاه یا سهام بنگاه‌های قابل واگذاری به تعاونی‌های فراگیر ملی در قالب طرح توزیع سهام عدالت مجاز است. در این روش واگذاری سازمان خصوصی‌سازی هیئت هفت‌نفره‌ای متشکل از رئیس سازمان خصوصی‌سازی یا نماینده او به عنوان رئیس گروه، دو نفر از هیئت عامل سازمان خصوصی‌سازی، دو نفر به انتخاب هیئت واگذاری که حداقل یک نفر از آنها باید از بخش غیردولتی باشد، یک نفر ناظر از دستگاه متبوع بنگاه مورد واگذاری و یک نماینده مجلس را به عنوان گروه مذاکره‌کننده تشکیل می‌دهد که از این بین دو نفر آخر (نماینده وزارتخانه و نماینده مجلس) حق رأی ندارند. همچنین سازمان خصوصی‌سازی در این روش مکلف می‌شود پس از اخذ مجوز انجام مذاکره، حداکثر ظرف یک ماه نسبت به درج آگهی فروش بنگاه یا سهام موردنظر از طریق مذاکره در دو روزنامه کثیرالانتشار حداقل در دو نوبت و با فاصله حداکثر ۱۰ روز اقدام کند. نکته جالب درباره این نحوه واگذاری این است که سازمان خصوصی‌سازی از روش مذاکره برای واگذاری بنگاه‌هایی که بیش از این از طریق مزایده واگذار شده‌اند اما خریدار به هر دلیلی به تعهداتش عمل نکرده و نیازمند تغییر مالکیت است نیز استفاده می‌کند. روشی که اما و اگرهای بسیاری دارد و یکی

متوسل شد. نکته عجیب درباره این واگذاری عجله سازمان خصوصی‌سازی به گونه‌ای بود که نشان می‌داد این سازمان از پیش، خریدار این مجموعه را انتخاب کرده و تنها در حال انجام ظواهر قانونی فروش است. برای اثبات این ادعا کافی است بدانیم سازمان خصوصی‌سازی در روزهای ۲۱ و ۲۴ آذرماه سال جاری فراخوان واگذاری شرکت آلومینیوم المهدی و طرح آلومینیوم هرمزال را تنها به فاصله سه روز در دو روزنامه ایران و دنیای اقتصاد منتشر کرد و از متقاضیان خواست تا روز ۲۷ آذر ماه، یعنی تنها سه روز پس از تاریخ آگهی دوم مبلغ ۳۴۰ میلیارد تومان به عنوان حصه نقدی معامله پرداخت کنند و آن‌گاه پیشنهاد خود را به سازمان خصوصی‌سازی عرضه کنند. طبیعی است که تأمین مالی ۳۴۰میلیاردتومانی و بررسی وضعیت مالی و چند و چون فعالیت این بنگاه اموری نبودند که تنها در سه روز توسط فعالان بخش خصوصی امکان انجام داشته باشند و این به معنای آن بود که خریداری دسته‌به‌نقد، آماده تحویل‌گرفتن المهدی بود و سازمان خصوصی‌سازی نیز تمایلی به مزاحمت افراد دیگر برای واگذاری المهدی و به‌سرانجام‌رساندن این معامله نداشت. اگرچه سازمان خصوصی‌سازی در هفته اخیر حاضر نشد هیچ اطلاعاتی از مشتریان آلومینیوم المهدی منتشر کند اما احمد توکلی، این سازمان را متهم به تلاش برای واگذاری شرکت از طریق امتیاز دیگری به همان خریدار قبلی کرد. ادعایی که با توجه به تجربه واگذاری دوباره شرکت میکو اراک از طریق مذاکره چندان بی‌پشتوانه نبود. در آن قرارداد نیز سازمان خصوصی‌سازی پس از آنکه مالک اول شرکت میکو به تعهدات خود عمل نکرد، از طریق مذاکره شرکت را به مالک دومی واگذار کرد که پس از مدتی مشخص شد رفیق گرامبه و گلستان مالک اولی بوده و او نیز به هیچ‌کدام از تعهدات خود عمل نکرد تا میکو به دولت بازگردد. تجربه تلخ خصوصی‌سازی سا روش مذاکره و عجله سازمان خصوصی‌سازی برای انجام آن که با واکنش منفی جامعه روبه‌رو شد، سرانجام واکنش وزیر امور اقتصاد و دارایی را به همراه داشت و روز گذشته، تنها یک روز پس از سررسید مهلت ارائه پیشنهاد به سازمان خصوصی‌سازی، فرهاد دژپسند، وزیر امور اقتصادی و دارایی دستور توقف واگذاری شرکت آلومینیوم المهدی را صادر کرد. توقفی که مطمئناً موقت خواهد بود و یک بار دیگر ثابت کرد جامعه مدنی نجیف ایران برای حفظ حقوق مردم، مسیر بسیار سختی را پیش‌رو دارد.

مرکز آموزش علمی –کاربردی

آسایشگاه معلولین و سالمندان

خیریه کهریزک برگزار می‌کند:

موسسه خیریه کهریزک
مرکز نگهداری، درمان
و آموزش معلولین و سالمندان
غیردولتی، غیرانتفاعی، مردمی
و انجمن‌ها
علمی کاربردی

با اعطای مدرک معتبر
کاردانی دانشگاه
جامع علمی کاربردی

بیش از ۱ میلیون سالمند در ایران نیاز به مراقبت دارند

به اشتغال و کارآفرینی نزدیک شوید

ثبت نام در رشته های:

- رشته کاردانی حرفه‌ای مراقبت سالمندان**
- رشته کاردانی مددکاری خانواده**
- پودمان مهارت آموزی مراقبت سالمندان**

آغاز ثبت نام نیمه اول دی ماه

شروع دوره بهمن ۱۳۹۷

جهت کسب اطلاعات بیشتر و ثبت نام با شماره ۰۶۰ و ۵۶۵۱۱۳۵۰ تماس گرفته یا به وب سایت www.sanjesh.org مراجعه فرمایید.

خبر

هند پول خرید نفت را به حساب ۵ بانک ایرانی واریز می‌کند

● بلومبرگ به نقل از منابع آگاه نوشت: هند پس از توافق با ایران درباره مکانیسم پرداخت پول خرید نفت، پول واردات نفت از ایران را در حساب امنی پنج بانک ایرانی در بانک دولتی UCO واریز خواهد کرد. به گزارش ایسنا، منابع آگاه که به‌دلیل محرمانگی موضوع مایل نبودند نشان فاش شود، اظهار کرده‌اند ایران از بخشی از پول سپرده‌گذاری‌شده برای خرید کالاهای اساسی از هند و تأمین هزینه‌های مأموریت‌های دیپلماتیک در این کشور آسیای جنوبی استفاده خواهد کرد. ادامه خرید نفت از ایران برای هند که حدود ۸۰ درصد از نفت مورد نیازش را وارد می‌کند ضروری به شمار می‌رود و تهران در گذشته شرایط اعتبار بهتری نسبت به سایر تولیدکنندگان خاورمیانه عرضه کرده و قبول کرده است به جای دلار آمریکا، پول نفت را به روییه هند دریافت کند. هند در سال مالی منتهی به ۳۱ مارس، نفت خام به ارزش ۹ میلیارد دلار از ایران خریداری کرد. مکانیسم پرداخت به هند اجازه خواهد داد با وجود تحریم‌ها، به خرید نفت از ایران ادامه دهد. این کشور برای ادامه واردات نفت ایران از تحریم‌های واشنگتن معافیت گرفته و پالایشگاه‌هایی مانند «ایندین اویل» و پالایشگاه و پتروشیمی مانگالور پس از ابلاغ رسمی این مکانیسم، پرداخت پول خریدشان را انجام خواهند داد. به گفته منابع آگاه، پرداخت پول در حساب‌های امنی متعدد ریسک بلوکه‌شدن حساب‌های بانکی ایرانی در صورت اضافه‌شدن بانک‌های جدید به تحریم‌ها را کاهش خواهد داد.

لزوم شفاف‌سازی گمرک در زمینه ضمانت‌نامه‌های بانکی نزد خود

● فرانکسیون مبارزه با مفاسد اقتصادی مجلس خواستار شفاف‌سازی گمرک در خصوص ضمانت‌نامه‌های بانکی نزد خود شد. به گزارش تسنیم، اواخر سال گذشته فرانکسیون مبارزه با مفاسد اقتصادی در مکاتبه‌ای با رئیس کل گمرک، خواستار ارائه آمار کل ضمانت‌نامه‌های بانکی اخذشده از سوی گمرک می‌شود. در این نامه خطاب به فرود عسکری، رئیس پیشین گمرک آمده است فهرست ضمانت‌نامه‌های بانکی اخذشده از واحدهای تولیدی و تجاری که در تمديد شده‌اند، به‌منظور بررسی به دبیرخانه فرانکسیون مبارزه با مفاسد اقتصادی ارائه شود.